

מ"ת 14290/12/13 - מדינת ישראל ואח'... נגד יניב בנסוסן (עציר)- לא בעניינו, רועי בן שושן (עציר)- בעניינו, רועי חודאדד (עציר)- ואח'...

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 14290-12-13 מדינת ישראל נ' בנסוסן(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מבקשת
מדינת ישראל
נגד
משיבים

1. יניב בנסוסן (עציר)- לא בעניינו
2. רועי בן שושן (עציר)- בעניינו
3. רועי חודאדד (עציר)- לא בעניינו
4. פאוזי אלחמאמדה (עציר)- בעניינו
5. דוד עומר דיגמי (עציר)- בעניינו
6. וודגה מינליק (עציר)- לא בעניינו

ב"כ המבקשת: עוה"ד תמיר גינדין

ב"כ המשיב 2: עו"ד ליה פלוס

ב"כ המשיב 4: עו"ד אייל הדר

ב"כ המשיב 5: עו"ד ירון פורר

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיבים 2, 4 ו- 5 (להלן: "המשיבים") עד תום ההליכים.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם ארבעה אישומים.
3. באישום השלישי מיוחסות למשיב 2 העבירות הבאות:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977
(להלן: "חוק העונשין").

ב. **ניסיון סחר בסם מסוכן בצוותא חדא**, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"), יחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין.

ג. **החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא חדא**, לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודה יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

4. באישום החמישי מיוחסות למשיב 2 העבירות הבאות:

א. **סחיטה באיומים בצוותא חדא**, לפי סעיפים 428 ו-29 לחוק העונשין.

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

5. באישום השלישי מיוחסות למשיב 4 העבירות הבאות:

א. **סחר בסם מסוכן בצוותא חדא**, לפי סעיף 13 לפקודה.

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

6. באישום השני מיוחסות למשיב 5 העבירות הבאות:

א. **סחיטה באיומים בצוותא חדא**, לפי סעיפים 428 רישא ו-29 לחוק העונשין.

7. באישום הרביעי מיוחסות למשיב 5 העבירות הבאות:

א. **סחיטה באיומים בצוותא חדא**, לפי סעיפים 428 ו-29 לחוק העונשין.

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

8. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום פעלו המשיבים 1-3 ואחרים במסגרת חבורה מאורגנת, שיטתית והיררכית, אשר הפיצה סמים בכמויות גדולות באזור מרכז הארץ (להלן: "**החבורה**"). המשיבים 1-3 פעלו במסגרת אותה חבורה במשך תקופה ארוכה בין החודשים אפריל-נובמבר 2013, ואף עובר לתקופה זו. המשיבים 1 ו-2 הינם קרובי משפחה ומי שהיו במועד הרלוונטי לכתב האישום, ואף עובר לכך, שותפים לעסקים שונים, ומי שניהלו, ארגנו וכיוונו את פעילות החבורה. המשיב 3 היה אחראי על קבלת הסמים בפועל, בין היתר ממפיצים מהדרום, על סגירת עסקאות עם קונים פוטנציאלים, על מסירת הסמים וגביית התשלום. נכון למועד הגשת כתב האישום ועובר לכך, היה המשיב 4 תושב הדרום ואחד מספקי הסמים למשיבים 1 ו-3. המשיב 5 שימש כזרועם הארוכה של המשיבים 1 ו-2, וסייע להם הן בפעילות העסקית והן בביצוע עבירות של סחיטה באיומים. המשיב 6 אינו חלק מן החבורה והינו מי שבתקופה הרלוונטית אסיר בכלא אשל. במסגרת הקשר, נהגו המשיבים 1 ו-2 להזמין סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקלים שונים ובסכומים שונים ממקורות שונים, בין היתר מהמשיב 4, כאשר התשלום תמורת הסם היה בשיטת "קרדיט", שבה הסם מועבר, אך התשלום נדחה למועד מאוחר (להלן: "**שיטת הקרדיט**"). במסגרת הקשר, נהגה החבורה להפעיל מפיצים שונים, ביניהם את מתן פניזל (להלן: "**מתן**"), אשר תפקידם היה למכור את הסמים תמורת תשלום.

9. על-פי המתואר באישום השני, על רקע האמור באישום הראשון ובהמשך לאמור בו, עובר ליום 14.6.13, ביקש מתן לנתק את הקשרים עם המשיב 1. לאור האמור, יצר המשיב 1 קשר עם מתן במספר הזדמנויות

שונות ודרש ממנו כי ימשיך וימכור עבורו סמים. ביום 14.6.13, בשעה 17:47, במהלך שיחה בין המשיב 1 למתן, אמר המשיב 1: "עזוב, עזוב, עזוב אחי טלפונים אחי וואלה משהו לא נראה לי טוב איתך, טוב אתה... משהו בכלל לא נראה לי טוב איתך אחי!... וואלה אח שלי לא יודע מה תעשה, תחזיר לבן אדם מצידו. אין משהו אחר מתן, אין אין!". בתגובה ענה מתן למשיב 1: "... אני גם לא יכול לעבוד... אנשים כבר לא רוצים את הסחורה הזאת... לא רוצה לחזור דולר הלך, כבר ירד ל-45-46 אלף... יש זהב ויש כסף, הבנת אותי? ... אבל אם הזהב בחוץ, כפרה עליך זה בעיה". המשיב 1 אמר בטון תקיף: "טוב, עזוב, חבר שלי יבוא, תדבר איתו... עזוב עזוב אותי מהטלפונים האלה! אתה מדבר איתי על דברים כאלה בטלפון? ... יאלה אני מתחיל להתעצבן בכבוד שלי. להתעצבן, להתעצבן אני מתחיל מתן, לא סתם מתחיל... לא סתם אחי. זהו אחי, אני... על סף פיצוץ אחי... תבוא תבוא... וואלה בכבוד שלי אחי על סף פיצוץ. אני אוטוטו מ... מתפוצץ... אני מבין הכל אחי. תתחיל אתה להבין! אי אפשר לעזוב את הבית! אף פעם! עזוב זהב וכסף אחי! עזוב... יש כסף, עובדים עם כסף! זה המצב! ... לא בוגדים אף פעם אחי! צלחת שאכלת ממנה - מי שיירק בה, אני יירק לו על הראש... אין זהב לא זהב אחי!...". בהמשך, בשעה 18:00, הגיע המשיב 5 לביתו של מתן, וזאת מטעמו של המשיב 1, במטרה להפעיל לחץ על מתן לחזור ולמכור סמים עבור המשיב 1. בהמשך, במהלך שיחה בין המשיב 1 למתן, בשעה שהמשיב 5 עמד ליד מתן, חזר מתן על רצונו להתנתק מהמשיב 1 ולהפסיק למכור עבורו סמים בכך שאמר לו: "למה זה בא לצעוק לי פה וזה? ... העומר... וואלה יניב אז כפרה עליך, זה לא שווה לי אחרי, מה! אני מעדיף להפסיק לעבוד, אני אומר לך את האמת... אז אני אפסיק... אני אפסיק לעבוד, אני אעבור דירה... אני רק בקשר איתך יומיים ואתה צריך לבוא לי לפה הביתה לצעוק... אני סיכמתי איתך משהו, ואני מקבל ממך סוג ז'... הנה עובדה, הוא לא מצליח להזיז את זה מטר! תראה הוא לא מצליח לזוז עם זה... אני אעבור דירה. אעבור דירה ואפסיק לעבוד. מה אני אעשה? ...". בתגובה, אמר המשיב 1 למתן כי הוא זה אשר אמר למשיב 5 לבוא משום שמתן אינו עומד במילתו והוסיף: "... תפסיק נשמה. אם אני אשמע ממך משהו הכי קטן אוי וי ווי אחי... תחשוב, תחשוב איך אני ואתה מסתדרים... אתה לא מסתדר לי בראש... אתה לא מסתדר לי! ... ברגע שתסתדר איתי, הכל יהיה בסדר, החיים שלך יהיו ורודים, אתה אמור להבין את זה... תגיד תודה שהוא רק צועק! לא? ... בקיצור, אתה מכריז מלחמה? יעני אתה יצאת לדרך אתה אומר לי... תבוא אלי מחר". בהמשך לאמור לעיל, בשעה 18:06 התקשר המשיב 5 למשיב 1 מביתו של מתן ומסר לו בנוכחות מתן ש"הכל הסדר" וכי מתן ידבר איתו במוצאי שבת: "אל תדאג, אתה תסתדר איתו. הבן אדם עכשיו מפוחד והרגעתי אותו והכל בסדר. מוצאי שבת הוא בא אליך, חאלס, תראה את זה סגור".

10. על-פי המתואר באישום השלישי, עובר למועד 28.7.13, קשרו המשיבים 1-3 יחד עם המשיב 4 קשר לביצוע עסקת סם מסוכן מסוג חשיש (להלן: "**הסם**") בשווי של כחצי מיליון ₪ ובמשקל של כ- 8.8 ק"ג נטו (להלן: "**העסקה**"), כאשר התשלום למשיב 4 יבוצע בשיטת הקרדיט. במסגרת הקשר, ביום 28.7.13, בשעה 20:59, התאספו המשיבים 1-4 בביתו של המשיב 2 (להלן: "**המקום**"). המשיב 1 הגיע במונית והמשיב 3 הגיע ברכבו של אחי בת זוגו (להלן: "**הרכב**") וביחד עמה (להלן: "**בת הזוג**"). בהמשך, עלו המשיבים 1 ו-3 לרכב ונסעו לתחנת הדלק "דור אלון" הממוקמת על כביש 6, שם פגשו את המשיב 4 או מי מטעמו שהגיע למקום ברכב, אשר שכור על שמו של המשיב 4 (להלן: "**הרכב 2**"). בהגיעם למקום, בשעה 23:23, החנו המשיבים את הרכבים בסמוך אחד לשני וקיימו פגישה. למחרת, ביום 29.7.13, בשעה 21:40, באזור כביש 431 בכניסה המערבית לראשון לציון, נפגשו המשיב 3, אשר הגיע ברכב נהוג על ידי בת הזוג, נהג מונית, אשר הגיע למקום במונית והמשיב 4 או מי מטעמו ברכב (להלן: "**הרכב 3**"). בנסיבות האמורות, הוציא המשיב 3 מתוך הרכב 3 קופסת קרטון ובה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ- 8.828 ק"ג כשהוא מחולק ל-95 פלטות (להלן: "**הקופסה**"), אותה הביא עמו המשיב 4 או מי מטעמו. המשיב 3 העביר את הקופסה לתא המטען של המונית והורה לנהג המונית לנסוע אחריו לחוות אלנבי בבאר יעקב. בהגיעם למקום, הטמין המשיב 3 את הקופסה בסליק מתחת למבנה נטוש. בהגיעם למבנה הנטוש, הוציא המשיב 3 מתוך תא המטען של המונית את הקופסה, שילם לנהג המונית 400 ₪, והלה עזב את המקום. בהמשך, בשעה 23:40, חזר המשיב 3 עם בת הזוג למבנה הנטוש, ניגש לבדו למקום בו הוחבא הסם כשהוא מצויד בגרב, הוציא משם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 382.04 גרם נטו כשהוא מחולק ל-4 פלטות, והכניסו לתוך הגרב. בהמשך, העביר המשיב 3 לידיו של נהג המונית

את הגרב ובו הסם, וזאת במטרה שנהג המונית יעביר את הסם לידי של קונה. משיצא נהג המונית לדרך, נתפס עם הסם על-ידי המשטרה.

11. על-פי המתואר באישום הרביעי, ביום 21.8.14, בשעה 23:30, דרש המשיב 1 בשיחת טלפון שהתקיימה בינו לבין מעוז חוב כספי בסך של 64,000 ₪. במהלך השיחה אמר המשיב 1 למעוז, בין השאר: "... אני רוצה את הכסף שלי!... אני רק רוצה את הג'ובות שלי... למה אתה מלשין עלי דרך הטלפון? ... מה אתה מדבר איתי? הימ"ר שומעים אותנו...". באותו לילה, בשעה 23:07, התקשר המשיב 1 למעוז ואמר לו, בין השאר: "כמה חיכיתי שתגיע לידיים שלי... כמה חיכיתי לך, אתה אפילו לא יודע... הנייר שלי אצלך?! ה-64 אלף שלי... אל תשחק איתי משחקים, אתה לא רוצה להיות מבוקש מספר אחד!... תצטרך באמת לברוח מהמדינה, עדיף באמת שתענה ותסדר איתי את העניין...". ביום 31.8.13, בשעה 20:57, שוחח המשיב 1 עם המשיב 5 ואמר לו: "דגמי מה עושים עם הילד ההוא שם.. איך קראו לו? מעוז, מעוז... איך תופסים אותו זאת השאלה". המשיב 5 ענה: "מה זה מה עושים?! זה אני תופס אותו, הכל טוב אחי, מה... צריך לבדוק עכשיו לא לשאול את כל העולם בשביל שלא יברח. כל העולם יודע שמחפשים אותו... ש... רוצים ל... הוציא לו את הגרגר".

12. על-פי המתואר באישום החמישי, בשנת 2009 מסר אנדריי עדות במסגרת משפטו של המשיב 6, בסיומו נשפט האחרון לעונש מאסר בן 18 שנים. החל מיום 28.7.10, בסמוך לאחר סיום משפטו של המשיב 6, נדרש אנדריי על-ידי המשיב 6 או מי מטעמו לשלם למשיב 6 סך של 500 ₪, וזאת מדי חודש ועד לסיום מאסרו של המשיב 6. בנסיבות אלה, קשרו המשיבים 1,2 ו-6 קשר, במסגרתו ידאגו המשיבים 1 ו-2 לכך שאנדריי יפקיד את התשלום החודשי. במספר הזדמנויות שונות דאגו המשיבים 1 ו-2 או מי מטעמם להעביר את התשלום החודשי למשיב 6. בהמשך, במסגרת הקשר, פנה אנדריי למשיב 2 וביקש למסור לידי סכום של כ- 25,000 ₪ כדי לסיים את החוב. המשיב 2 דרש בתגובה מאנדריי סך של 50,000 ₪.

13. בהמשך הבהירה המבקשת כי באישום השלישי קיימת טעות סופר והמשיב 4 לא נכח במפגש בביתו של המשיב 2. עוד הבהירה המבקשת כי באישום הרביעי היא מייחסת למשיב 5 ניסיון לסחיטה באיומים, ולא ביצוע מושלם.

14. בכל הנוגע למשיבים 1, 3 ו-6 הרי שניתנו החלטות בבקשה למעצרם, וזאת בהסכמת הצדדים.

טיעוני הצדדים

15. לטענת ב"כ המבקשת, עוה"ד תמיר גינדין ויסמין נוי, ביום 21.11.13 נחקר מתן תחת אזהרה. בחקירה זו שמר מתן על זכות השתיקה. בשלב מסוים, נפסקה הקלדת החקירה. החקירה הוקלטה ותומללה. במהלך אותו תשאול, מסר מתן הסברים למונחים בהם הוא עושה שימוש, כגון: שיטת הקרדיט לתשלום עבור הסמים, "כסף וזהב", פיתה= פלטה= 100 גרם חשיש. באשר לאישום השני, עדותו המפלילה של מתן בתשאול מיום 21.11.13: "דיגמי הפעיל פעם לחץ שאני אקח מיניב סחורה, הוא אמר קח מיניב, אתה תיקח מיניב. בא אלי הביתה... הוא כל הזמן רוצה שאני ייקח ממנו...". שיחה מס' 794 מיום 14.6.13 בין יניב למתן, אז עולה כי המשיב 5 נמצא יחד עם מתן בביתו. שיחה מס' 801 מיום 14.6.13 כמפורט באישום השני בין דיגמי/מתן ליניב. דיגמי בביתו של מתן. המשיב 5 נחקר ביום 1.12.13 ושומר על זכות השתיקה, גם כאשר מטיחים בו את השיחות המפלילות. באשר לאישום השלישי, הסעיפים הקשורים לקשירת הקשר מבוססים על דוחות עיקוב מיום 28.7.13 החל מהשעה 20:59, אשר מתעדים את המפגש ואת הגעתם של המשיבים 1 ו-3, כאשר תחילת המפגש הוא במקום מגוריו של המשיב 2. כמו כן מבוססים על שיחות מרובות המעידות על קשר ישיר בין המעורבים והסמים שנתפסו בסופו של דבר ביום 29.7.13. ביום 29.7.13, בשעות הלילה, נעצר המשיב 3 ביחד עם בת הזוג ונהג המונית במסגרת האישום השלישי. בשלב זה כל שידוע למשיב 1 הוא כי המשיב 3 נתפס עם 4 פלטות של חשיש במשקל של כ- 380 גרם, וכן נתפסו על המשיב 3 כ- 20,000 ₪. עצם תפיסת ה"זולה" שבה

הוטמנו יתר הסמים, טרם נחשפה. מהשיחות עולה לא רק הקשר ה"עסקי" בין המשיב 4 למשיבים 1 ו-2, כי אם הקשר שלהם לסמים שנתפסו ביום 29.7.13, ביום 30.7.13, בשעה 16:48, מתקיימת שיחה מס' 25 בין המשיב 2 למשיב 4, ממנה עולה כי המשיב 1 מעדכן את המשיב 4: "תשמע, שמה הייתה איזושהי בעיונית קטנה... לא, לא רציני אבל. אבל הוא עצור, הוא והחברה שלו. אני יום יומיים לא אוכל לדבר איתך... אני מנתק את הטלפון... אין לך מה לדאוג, זה סתם משהו קטן... קטן לגמרי! בינתיים עכשיו רועי יבוא, אני אדאג שרועי יתקשר איתך, הוא יאסוף, הכל בסדר". במהלך השיחה, מבקש המשיב 4 לדעת: "אבל זה לא עוצר... אותנו לכל החיים אה?". המשיב 1 ממשיך להרגיע את המשיב 4: "לאאאא... איפה! אח שלי זה סתם, זה שטויות אחי בדוק שטויות קטן, קטן, קטן...". המשיב 1 מסביר למשיב 4 כי הוא זורק את הטלפון הזה "עכשיו שמתי חדש", וכי הוא למעשה יורד למחלת ומי שיהיה עמו בקשר הוא בן דודו, המשיב 2. המשיב 4 מוסר: "אני הבנתי שזה בודדות, אתה מבין? אם תהיה בעיה, אז הבנתי שזה בודד. אולי אחד או שתיים, לא?... ", ובהמשך, "יהיה טוב, רק שזה לא יעצור אותנו". המשיב 1 בתגובה: "מה יעצור אותנו 20,000?!... 20,000 יכול לעצור אותנו?!...". המשיב 4 מאשר כי נרגע לאחר ששמע את קולו של המשיב 1, והמשיב 1 מנתק את השיחה ומוסר למשיב 4 כי הוא רוצה לדבר עם עורך דינו כדי להבין מה באמת קורה שם. שיחה מס' 24 מתבצעת ממספר הטלפון השייך למשיב 4, אשר נתפס בביתו של המשיב 4 במהלך חיפוש בביתו. בנוסף, ישנן שיחות נוספות, לרבות שיחה מס' 46 מיום 30.7.13, בה מתקשר המשיב 1 לטלפון הזה ושואל "איפה פאוזי?... תגיד לו להתקשר ליניב". ביום 4.8.13 ישנה התפתחות במצב הדברים לאחר שבבית המשפט בהליך מעצרו של המשיב 3 נחשפת העובדה כי נתפסה כמות גדולה מאוד של סמים (8.5 ק"ג לערך). בשיחה מס' 951 מיום 6.8.13 בין המשיב 1 למשיב 2, המשיב 1 "מבשר" למשיב 2 כי המשיב 4 רוצה הכל ולא מוכן להסתפק בחצי: "הוא לא מבין את המצב, לא לענות לו... הוא לא מבין, רוצה הכל". המשיב 2 שואל: "מה נעשה עד אז?", והמשיב 1 עונה: "נאסוף את מה שצריך לאסוף וזהו... מה...". המשיב 2 שואל: "הוא לא רוצה חצי חצי?". שיחה מס' 1294 בין המשיב 1 לאחר בשם טל. המשיב 1 מספר כי "הוא מהדרום לא רוצה להתפשר בכלל". שיחה מס' 1493 בין המשיב 1 לאחר בשם קסם. המשיב 1 מנסה לגייס כספים כדי להחזיר למשיב 4 את החוב: "... אכלתי איזו בעיטה, איזה 450... כן אחי. הנה גם לירן הביא לי איזה 100 ומשהו... זה עוזר לי קצת... אתה יכול להלוות לי 20,000 לאיזה חודשיים... אתה מבין, אכלתי איזו בעיטה שלא תדע אחי...". שיחה מס' 330 מיום 10.8.13 בין המשיב 2 ל"גבר ערבי", ככל הנראה המשיב 4. המשיב 2 מעדכן את אותו אדם כי "החבר שמה... זה שאז דיבר איתך... מחר הוא יראה אותך, יביא לך שם איזה 100 לחשבון...". אותו אדם מבקש להפעיל לחץ "על החבר שמה... תגיד לחבר, משפחה אנחנו נשאר כל החיים... בינתיים לפחות שלמחר ידאג ל-150-170 אלף, לא רוצה כלום... תביא לי את זה השבוע... אתה מתחיל לקבל מהמכוניות שלך עוד שבועיים שלוש, אבל אל תנסה אותי במילה רועי... גם את השני במחיר קטלני בשביל לעזור... אני יעזור לכם בכל מה שאפשר, אחר כך נשב ונראה מה אפשר לעשות שם... נשב נסגור את זה כמו גברים, כמו שנכנסנו, ככה נצא". עדותו המפלילה של מתן מיום 21.11.13 בתשאול מלמדת על הקשר ה"עסקי" שבין המשיבים 1 ו-2 וכי המדובר ב"אותו כיס", כלומר שניהם "נפלו" יחד בעסקה של חצי מיליון ₪ "זה אותו כיס, שניהם". במסגרת הניסיונות לגייס כספים להחזרת החוב בשווי של כחצי מיליון ₪, פונה המשיב 1 לאחר בשם לירן, אשר מסכים לתת לו 100,000 ₪. המשיב 2 מנהל שיחות עם "גבר ערבי" על אודות הסכום ומתאם פגישה עמו. ביום 15.8.13 נתפסים המשיב 2 ואביו על-ידי בלשים עם 100,000 ₪. סכום הכסף נתפס על-ידי המשטרה והשניים נחקרים על אודותיו. אביו של המשיב 2 מוסר כי הכסף נועד לרכישת רכב. המשיב 2 מוסר כי אינו יודע למי שייך הכסף. במקביל לתפיסה של המשיב 2 והכסף, מתנהלות שיחות על-ידי המשיב 1, בין היתר, שיחות מס' 2365 ו- 2335 מיום 15.8.12, שעה 00:20 בין המשיב 1 ללירן. לירן מדווח כי המשיב 2 היה אצלו ולקח את הכסף. המשיב 1 מגלה חשש כי עצרו את המשיב 2: "מה עוד יכול לקרות להם? אלוהים ישמור". לירן מוסר: "לא הגיוני שהוא לא עונה שעתים...". כמו כן, התבצעו שיחות בין המשיב 1 לאימו של המשיב 2. המשיב 1 מסביר לה כי על המשיב 2 היה כסף. השניים משוחחים על כך שהמשיב 2 ואביו אינם עונים (שיחות מס' 2352, 2347, 2346, 2359, 2333, 2329, 2327). ישנן התקשרויות שוטפות בין המשיב 2 למשיב 4 על רקע ניסיונות להחזיר למשיב 4 את החוב. במהלך אותה תקופה נעשו אף ביקורים מצד המשיב 4 אצל המשיב 2 לצורך כך. בין היתר, מפגש שנערך בין המשיב 2 למשיב 4 בבאר יעקב ביום 16.9.13 בשעה 21:39. המפגש תועד על-ידי דוחות עוקבים.

רכב המזדה של המשיב 4 נצפה ברחוב, כאשר תוך כדי מתקשר אליו המשיב 2. המשיב 4 אומר לו "תרד, תרד למטה". המשיב 2 עונה לו "אני פה למטה", והשניים נפגשים. במהלך חיפוש בביתו של המשיב 4 ביום 18.11.13, נתפס רכב המזדה בחניית הבית. המשיב 4 מסר את המפתחות לשוטרים, ומפתח רזרבי נמצא בחדר השינה. באשר לאישום הרביעי, שיחה מס' 1280 בין יוסי (כושי)/ המשיב 5 לבין המשיב 1, ובה מדברים על אותו אחד שחייב ₪ 64,000 כמפורט בכתב האישום. בשיחה זו מזהה המשיב 1 את המשיב 5 בשם: "דגמי אנחנו עם כושי על הקו, מבת ים". המשיב 2 שואל את המשיב 5 "דגמי מה עושים עם הילד ההוא שם כפרה עליך... מעוז, מעוז...". מעוז נחקר ומכחיש כי נסחט על-ידי המשיב 1 או מי מטעמו. לטענתו, לא חייב למשיב 1 כסף, וזאת חרף העולה מהשיחות שהוקלטו. המשיבים 1 ו-5 נחקרו. המשיב 5 שמר על זכות השתיקה. באשר לאישום החמישי, מהתמלול והתשאול של אנדריי עולה כי אנדריי חושש להסתבך שוב, מציין בפני החוקרים כי למד את הלקח וכי "לא שמע, לא ראה". יש לו ילדה קטנה ואינו רוצה לישון עם עין פתוחה "אתה יודע מי האנשים האלה". יודע במרומז כי ישנה דרישה של חוב ותשלום של 500 ₪. באשר לרקע לדרישת התשלום מוסר כי "בגלל מה שהיה... כי עשינו טעות... כל מי שהיה שם... שאמרנו שקרה מה שקרה... מצטער שהייתי שם בכלל...". תשאול מתן מיום 21.11.13, ובו הוא מספר כי המשיבים 1 ו-2 סוחטים את אנדריי ומאשימים אותו על כך שהמשיב 6 ("מיקי") נשפט ל-18 שנים, ועל כן משלם להם כל חודש 500 ₪ "יעני הם טוענים שהוא הכניס את מיקי לבית סוהר... הם סוחטים אותו, אמרתי לו, מסכן אנדריי, אנדריי יש לו ילדה. אמרתי לך לרועי, תגיד לו קח 20-25 אלף תסיים את הסיפור הזה. הלך, רועי ראה אותו אמר לו תביא 50,000... כל החיים שלך כל חודש 500 שקל! כל החיים שלך, אתה מטומטם? הוא עושה את זה קרוב לשנה, שנה וחצי שנתיים. מאז שמיקי בבית סוהר". שיחה מס' 1090 מיום 6.8.13 בין המשיב 1 למשיב 2: המשיב 1 אומר שצריך לתת 500 ₪ לחברה של המשיב 2... אז שואל המשיב 2 מה יעשה מיקי כי המשיב 1 הבטיח למשיב 6, 500 ₪ כל חודש. המשיב 1 אומר למשיב 2 למסור 500 ₪ למשיב 6. שיחה מס' 1037 מיום 14.8.13 בין המשיב 2 למשיב 6. מהשיחה ניתן ללמוד כי המשיב 6 מחפש את אנדריי בנוגע לחוב (שיחות מס' 1030, 1032, 1066 ו-416 עם המשיב 3 מהכלא). המשיב 2 מחפש את אנדריי "אני חייב את האנדריי הזה דחוף... הטלפון מצלצל, לא עונה... כבר מאתיים פעם...". "יוסי" שואל את המשיב 2 מדוע הוא צריך את אנדריי, והמשיב 2 עונה: "צריך להפקיד לאתיופי 500 שקל כל חודש...". שיחה מס' 5359 מיום 29.9.13 בין המשיב 2 למשיב 6. המשיב 2 מעדכן כי לא מוצאים את אנדריי ("לא עונה לטלפון"), אך הנושא בטיפול. שיחה מס' 6163 מיום 5.10.13 בין המשיב 1 למשיב 2, בה מוסר המשיב 2 כי מסר לידי אחיו של המשיב 6, 500 ₪ שהביא לו אנדריי. המשיב 2 נחקר ביום 25.11.13, בשעה 18:05, ומציין כי קשור למיקי "היה איתי בחדר באשל עכשיו במאסר האחרון". נשאל אם דואג למיקי: "מהכיס שלי? כן, פה 500 שם 300, ככה בעדינות, מחווה...". בהמשך מוסר כי יש "מישהו כזה" שמעביר לו כסף עבור "מיקי האתיופי". כאשר נשאל אם אותו מישהו הוא אנדריי, ענה: "אם שאלת מי זה אנדריי, זה כנראה אותו בחור שדואג למיקי ל-500 כל חודש". בהמשך מוסר כי עושה "לו טובה", ולכן מעביר את הכסף. "אם אנדריי לא ידאג לו... זה סידור שלהם מזמן, לפני שאני נכנסתי לתמונה. זה סידור שלהם לפני שנכנסתי לתמונה כי אנדריי יצא עד תביעה על מיקי והוא אנדריי רצה להסתובב בראשון כמו גבר... והסידור ביניהם היה שאנדריי ייתן למיקי כל חודש 500 שקל ומיקי לא יגיד שאנדריי יצא נגדו עד תביעה". באשר להצעה לסגור את החוב תמורת 50,000 ₪: "אנדריי עצמו אמר לי, רועי אפשר לסגור?... באתי לגשר בין אנשים... מאז השתחררתי אולי פעמיים הביא לי".

16. לטענת ב"כ המשיב 2, עו"ד ליה פלס, מדובר במארג ראיות נסיבתי, אשר לפיו המבקשת, הגיעה למסקנה שגויה. כתב האישום מייחס למשיב 2 שני אישומים - אישום 3 ואישום 5. באשר לאישום 5, אשר מייחס למשיב 2 קשירת קשר לביצוע פשע וסחיטה באיומים, המשיב 6 הינו אסיר החל משנת 2010 בכלא אשל. אין בחומר הראיות קצה חוט של ראיה לכאורה, לפיה בשלב כלשהו נקשר הקשר בין המשיבים 1,2 ו-6. בחקירתו של אנדריי, הוא לא אומר כי מישהו סוחט אותו. אנדריי אומר לחוקרים "אני נשוי, יש לי ילדה, אל תסבך אותי". אנדריי חושש מהנזק מאמירה שקרית שסוחטים אותו ולא מכך שסוחטים אותו. המשיב 6 בהודעתו מיום 7.12 מוסר שאין מעשה סחיטה. הוא אמנם לא מספק הסבר לסידור שהיה לו עם אנדריי לאחר שהלה העיד כעד תביעה נגדו ולאחר שסידרו סידור כספי ביניהם, אך הדבר אינו מוביל למסקנה בדבר סחיטה. מתן מסר כי הציע למשיב 2 לסגור עם אנדריי שישלם 25,000 ₪

במקום לשלם 500 ש"ח במשך שנה שלמה. אין ראייה לכך שהמשיב 2 דרש מאנדריי 50,000 ₪. באשר לאישום השלישי, למשיב 2 מיוחסת רק קשירת הקשר והמפגש בביתו. המשיב 2 השתחרר 3-4 ימים קודם לכן מהכלא ואפשרי כי חבריו הגיעו לביתו כדי לחגוג את שחרורו. אף אחד מבני משפחתו של המשיב 2 לא נחקר באשר לשאלה האם המשיבים הסתגרו בחדרי חדרים ודיברו בשקט ביניהם, קרי קשרו קשר, או שמא נפגשו לחגוג את שחרורו מן הכלא של המשיב 2. המשיב 2 אף לא נכח במפגש שהתקיים בתחנת הדלק "דור אלון". בשיחות של המשיב 2 עם המשיב 1, כאשר מדברים על הצורך בהשגת כספים, מדובר על כספים שהלוו ועליהם להחזיר אותם, ואין שום קשר לעסקאות סמים.

17. לטענת ב"כ המשיב 4, עו"ד אייל הדר, אין ראיות לכאורה אשר קושרות את המשיב 2 לאישום השלישי. לטענת ב"כ המשיב 4, בכל אחד משלבי האירוע יחידה סמויה של המשטרה עקבה אחר האירוע, ולפי העיקוב, המשיב 4 אינו מעורב בעבירה. לפי הדוחות, המשיב 4 לא הגיע לביתו של המשיב 2 במפגש הראשון. במפגש בכביש 6 אמנם נעמדו בסמוך לרכב שרשום על שמו של המשיב 4, אך המשיב 4 לא נכח במקום לפי דוחות העוקבים. כמו-כן, המשטרה לא טרחה לתפוס את מצלמות האבטחה של תחנת הדלק, ומדובר במחדל חקירה. גם בהמשך, טיעוני המדינה בכתב האישום בדבר הוצאת הסמים מהרכב המסחרי למונית, אינם עולים בקנה אחד עם דוחות העוקבים. המבקשת הסתפקה באמירה לפיה הסתירו המעורבים את העברת הארגז בגבם, אך הסבר זה אינו משתלב עם דוח העיקוב. הדוח מלמד על תצפית ברורה ורציפה על תנועותיו של המשיב 3 מרכבו לרכב המסחרי שהגיע לפוגשו, וממנו חזרה למונית. העוקבים ציינו כי ראו את המשיב 3 מפשפש בתא המטען הן של המונית והן של הרכב המסחרי. סביר כי הדוח צריך היה לציין גם כי ארגז עבר מרכב לרכב באותו מעמד. העוקבים לא רשמו את מספר הרישוי של הרכב המסחרי, כך שלא ניתן לקשור אותו למשיב 4. מדובר במחדל חקירה נוסף. אין שום דבר אשר תומך בכך שהמשיב 4 או מי מטעמו היו ברכב המסחרי שממנו לכאורה נלקחו הסמים. גרסתו של עד התביעה יהודה, נהג המונית, אינה עולה בקנה אחד עם דוחות העיקוב. גם לו הייתה גרסתו של נהג המונית נכונה, קרי המשיב 3 העביר קרטון לרכבו מן הרכב המסחרי, ואף הוריד את הקרטון בחוות אלנבי מיד אחר-כך, אין בכך כדי לתרום לקשר שבין המשיב 4 לאותו רכב מסחרי. ישנן סתירות בגרסאותיו של נהג המונית וחסרים שמתמלאים בין גרסה לגרסה. החוקרים לא ניסו להקשות על העד ולא ביקשו ממנו להסביר את הסתירות. השיחה המכוננת היחידה שקיימת בתיק נעשית ביום התפיסה. ישנו קשר בין המשיב 1 למשיב 4, הם מכירים וקיים ביניהם חוב כספי בסך של 170,000 ₪. מדובר בחוב של המשיבים 1,2 ואולי 3 למשיב 4. המשיב 4 מבקש לקבל את הכספים הללו בחזרה. השיח בין המשיב 1 למשיב 4 הינו על סכום של 150-170,000 ₪. המשיבים עושים ניסיונות ללוות כספים כדי להחזיר למשיב 4 את חובו. התנהל מעקב אחרי המשיבים לאורך הפרשה ולא עלה בדל מידע על אודות המשיב 4. אף מתן לא ידע במי מדובר. לאחר תפיסת נהג המונית עם הגרב ובו החשיש, מתבצעת שיחה בין המשיב 1 למשיב 4. ברור מאותה שיחה כי מי שמוטרד מאותה תפיסה הינו המשיב 1 ולא המשיב 4, המשיב 1 הוא זה שמתכוון "לרדת למחתרת" ולנתק את הטלפון. המשיב 4 מבין כי יש במצב החדש כדי להקשות עליו לגבות את חובו, ולכן מתחנן להמשך הקשר. לו טענותיה של המבקשת היו נכונות והמשיב 4 היה מעביר קודם לכן 9 ק"ג של סמים למשיב 3, אשר נתפס ונעצר, המשיב 4 הוא שהיה צריך להיות מוטרד, ולא כך עולה מהשיחה. ב"כ המשיב 4 טען כי לא קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב 4 לקשירת קשר עם מי מהמשיבים האחרים ולמכירת הסם.

18. לטענת ב"כ המשיב 5, עו"ד ירון פורר, למשיב 5 מיוחסים האישומים השני והרביעי. באשר לאישום הרביעי, נטען כי המשיב 1 סחט את מעוז, אך מעוז עצמו, שהינו עד תביעה, נחקר, והכחיש לא רק את עניין האיומים והסחיטה, אלא אף את עניין קיומו של חוב. בכתב האישום אין תיעוד של שיחה בין המשיב 5 לבין מעוז, ובוודאי שלא איומים. בכתב האישום ישנה שיחה בין המשיב 5 למשיב 1, המשיב 1 מתייעץ עם המשיב 5 כיצד לתפוס את מעוז, אך לא כיצד לסחוט את מעוז. אין אף ראייה אשר מעידה על כך שהמשיב 5 פנה אל מעוז. המבקשת טענה כי משיחה 1280 עולה כי המשיב 5 הציע להוציא למעוז את הגרורת. ב"כ המשיב 5 טען כי הדבר כלל לא עולה מהשיחה, ובפרט כי המשיב 5 הוא אשר יבצע את הפעולה. כל שעולה מהשיחה הוא כי מעוז חייב כסף ויש כוונה לחפש אותו כדי שיחזיר את חובו, אין ראייה שבפועל אכן הדברים התבצעו והמשיב 5, יחד עם המשיב 1, הגיע לביתו של מעוז. באשר לאישום השני, שיחה מס' 801, אין בתוכן השיחה איום מצד המשיב 5 כלפי מתן, אלא להפך. המשיב 5 מרגיע את מתן, אשר היה

מפוחד מפני המשיב 1. ב"כ המשיב 5 טען כי אין בידי המבקשת בדל ראיה ביחס למשיב 5 באשר לאיום כלפי מי מהמתלוננים.

דין

ראיות לכאורה - המשיב 2 (אישומים שלישי וחמישי)

19. **באישום השלישי**, מעורבותו של המשיב 2 נלמדת ראשית מכך שהמפגש הראשון שהוביל לאישום כולו, החל בביתו של המשיב 2, שם התאספו המשיבים 1-3, ומשם יצאו המשיבים 1 ו-3 למקום המפגש הנוסף בכביש 6. עם זאת, לפי כתב האישום עצמו, המשיב 2 לא הצטרף לחבריו בנסיעה לפגישה שבוצעה לכאורה באותו יום עם מי מטעמו של המשיב 4, ואף לא נטל חלק בעסקת הסמים עצמה שבוצעה למחרת היום.

20. חלקו של המשיב 2 באישום השלישי נלמד אף משיחה 951 מיום 6.8.13, שבה המשיב 1 מבשר למשיב 2, כי המשיב 4 רוצה הכל ואינו מוכן להסתפק בחצי. המשיב 2 שואל מה יעשו עד אז, והמשיב 1 עונה שיאספו את מה שצריך לאסוף. המשיב 2 שואל האם המשיב 4 אינו רוצה חצי-חצי. כלומר, מתוך השיחה נלמדת מעורבותו של המשיב 2 בבעלות על הסם.

21. על המשך מעורבותו של המשיב 2 ניתן ללמוד אף משיחה 1285 מיום 7.8.13 בין המשיבים 1 ל-5, שבה המשיב 1 מודיע למשיב 5 על כך שהמשיב 2 יעדכן אותו במה שקרה לאחר התפיסה.

22. כך גם שיחה 330 מיום 10.8.13 בין המשיב 2 לאדם אחר (יתכן המשיב 4), שבה מעדכן המשיב 2 את אותו אדם בכך שיעבירו לו "איזה 100 לחשבון". אותו אדם מבקש שידאגו לסכום נוסף של "170, 150 אלף" ומוסיף "אל תנסה אותי במילה רועי... אני אעזור לכם במה שאפשר. אחר כך נשב ונראה מה אפשר לעשות שם. נשב ונסגור כמו גברים, כמו שנכנסנו, ככה נצא". כלומר, משיחה זו עולה שהמשיב 2 רואה את עצמו חלק מהחבורה שרכשה את הסמים, ובטרם הספיקה למכור אותם, נתפסו הסמים על-ידי המשטרה, והיא נותרה חייבת סכום כסף גדול שאין ביכולתה לשלמו.

23. הודעתו של מתן מיום 21.11.13 מלמדת על מעורבותו הישירה של המשיב 2 בסחר בסמים, ועל כך שהמשיב 2 הינו שותפו של המשיב 1, כך שהסם שנתפס, במשקל של כ- 8.8 ק"ג, שייך למשיבים 1 ו-2 כמבצעים בצוותא. מתן קושר בהודעתו את המשיב 2 אף לסחר בסמים, כדבריו: "בשבועיים האחרונים הוא כל יום מנסה לדחוף לי... רועי... בן שושן, כל יום מנסה לדחוף לי קריסטל" (הודעת מתן מיום 21.11.13, עמ' 21). ובהמשך לשאלת החוקר האם המשיב 2 מימן את הסם במשקל של כ- 10 ק"ג, משיב מתן: "לא, זה הם נפלו שם שניהם שם, יניב, ורועי בן שושן" (הודעת מתן מיום 21.11.13, עמ' 22). בהמשך מציין מתן כי המשיב 2 אמר לו: "אתה לא רוצה קריסטל, אתה לא רוצה קריסטל, למה" (שם, בעמ' 25), וכן אמר לו המשיב 2 "ארבע מאות שבעים, תבוא, תיקח מה שאתה רוצה. עשירות, חמישיות... הוא אומר לי תבוא יש קריסטל" (עמ' 26). וכן, "רועי הוא בן דוד של יניב... אם יניב לא נמצא, אז רועי במושכות. הם ביחד כן, מתעסקים בחום וקרח. קרח זה קריסטל" (עמ' 30). כן "רועי בא אליי אחרי זה ואמר לי נפלנו חצי מליון (עמ' 31). מתן מסביר כי המשיב 1 והמשיב 2 הם "אותו כיס", כלומר שניהם ביצעו את העסקה של חצי מיליון ₪, כדבריו: "זה אותו כיס שניהם" (עמ' 32; עמ' 34).

24. במסגרת הניסיונות לגייס כספים להחזרת החוב בשווי של כחצי מליון ₪, מנהל המשיב 2 מס' שיחות עם אחר (שיחה 691 ו-330), לשם החזרת 100,000 ₪ לאותו אחר. ביום 15.8.13 נתפס המשיב 2 עם אביו יחד עם סכום של 100,000 ₪. משיחות נוספות עולה כי המשיב 2 לקח את כספי ההלוואה, ואז נעצר. ברכבו של אביו של המשיב 2 נתפס ביום 14.8.13 סך של 100,000 ₪ במזומן, וזאת בעת שהמשיב 2 נסע עם אביו ברכב. ההסברים

שמסרו המשיב 2 ואביו בנושא מעוררים, לכל הפחות, תמיהה. זאת בהמשך לכך, שהמשיב 2 נראה מקבל מאדם שקית, אשר בה לכאורה לאחר מכן נמצא הכסף האמור לעיל (ר' דוח פעולה מיום 5.8.13). עם זאת, יש לציין כי הסכום שנתפס בסך 100,000 ₪ הוחזר.

25. כמו-כן, היו התקשרויות שוטפות בין המשיב 2 למשיב 4 על רקע ניסיונות להחזיר למשיב 4 את החוב, ואף ביקור של המשיב 2 בבית המשיב 4 לשם כך (מפגש מיום 16.9.13) (שיחות 3411, 3412).

26. גם בשיחת טלפון בין המשיב 1 למשיב 4, בסמוך לאחר תפיסתו של המשיב 3 על-ידי המשטרה, מוסר המשיב 1 למשיב 4 שהוא מנתק את הטלפון, אך המשיב 2 יתקשר אליו (שיחה 25, מיום 30.7.13). מועד השיחה, ביום 30.7.13, יום לאחר הערב שבו נעצר המשיב 3, מחזק אף הוא את ראיות המבקשת.

27. בשיחת טלפון נוספת, המשיב 1 מבקש מהמשיב 2 לקחת 3,000 ₪, ולמסור לאמה של הבחורה שנעצרה, וזאת לשם הפקדת עירבון לשחרורה (שיחה 102, מיום 31.7.13).

28. מכאן, שחלקו של המשיב 2 באישום השלישי החל בכך שהשתתף בפגישה המקדימה, אשר בוצעה בביתו, ולאחר מכן היה מעורב בניסיונות לפתור את הבעיה שאליה נקלעה החבורה מכך שהסמים שרכשה נתפסו על-ידי המשטרה, ונותר לחבורה חוב בסך של כחצי מיליון ₪ בגין הסמים, לספק הסמים. מתוך הראיות מתקבלת התמונה לפיה המשיב 2 היה מעורב בקשירת הקשר לפשע, וכן בהחזקת הסמים שלא לצריכה עצמית. אף אם לא החזיק פיזית בסמים, הרי שהיה מעורב בהחזקתם והיה בגדר אחד מרוכשי הסמים. לאחר שהסמים נתפסו על-ידי המשטרה, מתוך מעשיו של המשיב 2, ברור שהמשיב 2 ראה עצמו כמי ששותף מלא לחוב שנוצר כלפי ספק הסמים, ומכאן מובן שהמשיב 2 היה אחד הבעלים של אותם סמים.

29. בנסיבות אלה, סבורני כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב 2 באישום השלישי.

30. **באישום החמישי**, חלקו של המשיב 2 הינו כי קשר קשר עם המשיבים 1 ו-6, במסגרתו ידאגו המשיבים 1-2 לכך שאנדריי, המתלונן, יפקיד תשלום חודשי עבור המשיב 6, וזאת בשל כך שאנדריי העיד כעד תביעה במשפט שבו נדון המשיב 6 לעונש מאסר בן 18 שנים. בהמשך, פנה אנדריי למשיב 2 וביקש למסור לידיו סכום של 25,000 ₪ כדי לפרוע את "החוב", ואולם המשיב 2 בתגובה דרש מאנדריי סך של 50,000 ₪.

31. הראיות בהקשר זה כוללות את תשאלו של מתן אשר מסר כי המשיבים 1 ו-2 סחטו את אנדריי והאשימו אותו כי בשל עדותו, המשיב 6 נשפט ל-18 שנות מאסר.

32. מתן מוסר בחקירתו כדלקמן: "אנדריי, הם רוצים ממנו עשרים שנה אחי, הם רוצים כל חודש כסף, יעני הם טוענים שהוא הכניס את מיקי לבית סוהר... הם סוחטים אותו... מסכן אנדריי, אנדריי יש לו ילדה, אמרתי לו לך לרועי תגיד לו קח 20, 25 אלף, תסיים את הסיפור הזה. הלך, רועי ראה אותו, אמר לו תביא חמישים אלף... רועי רצה ממנו חמישים אלף כדי לסיים את הסיפור... אני גם אמרתי לאנדריי מאה פעם... כל החיים שלך, כל חודש חמש מאות שקל?... הוא עושה את זה קרוב לשנה, שנה וחצי, שנתיים, מאז שמיקי בבית סוהר... אנדריי פחדן... שתדע לך הם באים אלינו רק בכוח" (הודעת מתן מיום 21.11.13, עמ' 54-55).

33. ממספר שיחות בין המשיב 1 למשיב 2 עולה כי המשיב 2 מבקש את מספר הטלפון של אנדריי (שיחה 1068), המשיב 2 מחפש את אנדריי, כאשר באחת השיחות מסביר המשיב 2 כי הוא מחפש את אנדריי משום שהוא צריך להפקיד 500 ₪ כל חודש (שיחות 100, 1032, 1066 ו-416). ישנן אף שיחות בין המשיב 2 למשיב 6 שבהן מעדכן המשיב 2 את המשיב 6 שלא מוצאים את אנדריי, אך העניין בטיפול (שיחה 5359). שיחה בין המשיב 1 למשיב 2,

בה מוסר המשיב 2 כי מסר לידי אחיו של המשיב 6, 500 ₪ שמסר לו אנדריי (שיחה 6163).

34. המשיב 2 בחקירתו מצוין את הקשר שלו למשיב 6 ואת היכרותם, וכי יש מישהו שמעביר לו כסף. נדמה כי דבריו של המשיב 2 בחקירתו מיום 25.11.13 שעה 18:05 מהווים לכל הפחות ראשית הודאה במעשים. לא ניתן לראות במעשיו של המשיב 2 בגדר "גישור" בין אנדריי לבין המשיב 6. דרישה מאדם שישלם 50,000 ₪, או כל סכום אחר, משום שמסר עדות נגד אדם אחר, אינה יכולה להתפרש כמעשה תמים.

35. מחקירתו של אנדריי במשטרה ניכר כי הוא חושש מפני המשיבים, ומכך שיאונה לו רע אם ישתף פעולה עם המשטרה (חקירת אנדריי מיום 28.11.13).

36. לפיכך, קיימות ראיות לכאורה בנוגע למשיב 2 באישום החמישי, ללא שום חולשה בעוצמתן.

37. **בסיכומו של דבר, קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2 באישומים השלישי והחמישי, ללא שום חולשה ראייתית.**

ראיות לכאורה - המשיב 4 (אישום שלישי)

38. לפי כתב האישום, המשיב 4 קשר יחד עם המשיבים 1-3 קשר לביצוע עסקה בסך מסוכן מסוג חשיש בשווי של כחצי מיליון ₪, ובמשקל של כ- 8.8 ק"ג. במסגרת הקשר, ביום 28.7.13 התאספו המשיבים 1-3 בביתו של המשיב 2. בהמשך, עלו המשיבים 1 ו-3 לרכב, ונסעו לתחנת דלק בכביש 6, שם פגשו את המשיב 4 או מי מטעמו, אשר הגיע למקום ברכב שכור על שמו של המשיב 4. שם התקיימה פגישה. למחרת, נפגשו המשיב 3 והמשיב 4 או מי מטעמו, המשיב 3 הוציא מתוך הרכב שבו הגיע המשיב 4 או מי מטעמו קופסת קרטון ובה הסמים. בהמשך נתפסו הסמים על-ידי המשטרה.

39. עיקר הראיות נגד המשיב 4 הן בשיחות טלפון שהתקיימו לאחר שנתפס המשיב 3, ויתר המשיבים לא ידעו שכל כמות הסם נתפסה על-ידי המשטרה, אלא הניחו שרק חלק קטן מהסם נתפס. בשיחות אלה, מעדכן המשיב 1 את המשיב 4 במצב הדברים כפי שהיה ידוע לו (שיחה 25 מיום 30.7.13). משיחה זו, אשר נערכת יום לאחר תפיסת הסמים, ברורה מעורבותו של המשיב 4 בעסקת הסמים. המשיב 1 מודיע למשיב 4 שהייתה "איזושהי בעיונת קטנטנה... לא רציני, אבל הוא עצור, הוא והחברה שלו. אני יום יומיים לפחות לא אוכל לדבר איתך". המשיב 4 מוודא שהבעיה אינה חמורה בדבריו "קטן לגמרי, אה?". מהשיחה עולה כי המשיב 1 "מרגיע" את המשיב 4 בכך שנתפס רק חלק קטן מהסם. המשיב 4 מודאג ומברר אם "זה לא עוצר אותנו לכל החיים, אה?", ומוסיף "אתמול לא ישנתי", "עוד לא השתחררנו מפה, ועכשיו". המשיב 1 שב ומרגיע אותו. המשיב 4 מוסיף "הבנתי שזה בודד, אולי אחד או שניים". המשיב 1 מעדכן אותו שזה "שש, אבל זה שטויות" (כלומר, הכמות הגדולה לא נתפסה), ומעדכן ש"איזה נהג נתפס ופותח עליו" (על המשיב 3). המשיב 4 אומר "רק שזה לא יעצור אותנו". המשיב 1 מוסר למשיב 4 "מה יעצור אותנו, 20,000?!", וזאת כאשר נתפס סך של 20,000 ₪ בידי המשיב 3. המשיב 4 מסכים כי "20 אלף בחיים לא יכול לעצור אותנו". המשיב 4 מעדכן שהוא "לא חזר לבית היום". המשיב 1 מרגיע אותו שהוא יכול לחזור הביתה ו"לישון רגוע". המשיב 1 מסביר כי "לפעמים עובדים פעם אחת, ולא מרוויחים", והמשיב 4 מסכים ואומר "לא רוצים רווח, יא זלמה". כלומר, ניכר כי משיב 4 מעורב בסמים, והוא "נרגע" כאשר נמסר לו שנתפסה רק כמות קטנה, בסכום שאינו גבוה, כך שהדבר לא ימנע ממנו לקבל את כספו בגין הסמים, ולא יעצור אותם מלהמשיך לעסוק ביחד בעסקי הסמים. מכל האמור לעיל, מתקבלת תמונה לפיה המשיב 4 היה מעורב בעסקת הסמים האמורה, והוא זה שמסר את הסמים לחבורה.

40. בהמשך אותו יום, 30.7.13, מנסה שוב המשיב 1 ליצור קשר טלפוני עם המשיב 4 (שיחה 46, מיום 30.7.13).

41. בהמשך, לאחר דיון בבית-המשפט בהליך המעצר, נודע למשיב 1 שהמטרה תפסה את כל כמות הסם (למעלה מ- 8 ק"ג) (למשל, שיחות 557, 562), ואז המשיב 1 מבין שנקלע לתסבוכת כספית הואיל ורכש את הסמים, טרם שילם עבורם, ואין ברשותו מקור לתשלום עבור הסמים שנתפסו (ר' למשל, שיחה 612). בשלב זה, מתרבות השיחות אשר קושרות את המשיב 4 לסמים. כך שיחה 951 בין המשיב 1 למשיב 2 שבה המשיב 1 מבשר למשיב 2 כי המשיב 4 (מבלי לנקוב בשמו) רוצה את הכל ולא מוכן להסתפק בחצי, דבר אשר מעלה כי המשיב 4 דרש את כספו באופן מלא. ההסבר לשאלה מדוע ציפו המשיבים 1-2 שהמשיב 4 יסתפק במחצית משווי הסמים טמון בשיטת "הקרדיט" שעליה מסר המשיב 3 לחוקר, לפיה הוא משלם בקרדיט, כלומר כאשר הוא מוכר את הסמים, משלם את הסכום במלואו, ואם הסמים נתפסים, אז מורידים חצי מהסכום (תשאול לבלש עדן אלפר).

42. משיחות נוספות ניכר הלחץ שבו נמצאו המשיבים האחרים מהחוב שנוצר להם וניסיונותיהם להיחלץ מהמצוקה הכספית אליה נקלעו עקב תפיסת הסמים (שיחות 1285, 1493, 3474, 691 ועוד). משיחה נוספת עולה ש"הוא מהדרום לא רוצה להתפשר בכלל", כאשר נראה שהכוונה למשיב 4 (שיחה 1294), וכי הוא "לא מבין ורוצה הכל" (שיחה 951). גם משיחות נוספות בין המשיב 2 למשיב 4 על רקע ניסיונות להחזיר למשיב 4 את החוב, כמו גם "ביקורי בית" לצורך כך, מחזקים את המסקנה שהמשיב 4 הינו ספק הסמים של החבורה.

43. משיחה נוספת בין המשיב 2 למשיב 4 (שיחה 330 מיום 10.8.13) עולה כי המשיב 2 מסביר למשיב 4 כי למחרת יביאו לו "100 על החשבון" (קרי: 100,000 ₪), כפירעון חלקי של החוב בסך חצי מיליון ₪). המשיב 4 מביע תרעומת מדוע "רק מאה?". המשיב 4 דורש מהמשיב 2 "תעשה לחץ על החבר שמה... מכל הכיוונים", ומזכיר ש"כל החיים הסתדרנו", ודורש "שלמחר ידאג למאה חמישים, מאה שבעים אלף". במקביל מוסר המשיב 4 למשיב 2 "אתה מתחיל לקבל מהמכונות, עוד שבועיים, שלוש" (שיחה 330 מיום 10.8.13). יש להבהיר כי המילה "מכונות" אשר מבטיח המשיב 4 לספק למשיב 2, משמעותה, לפי ההסבר שמוסר מתן בחקירתו היא כפי הנראה "קריסטל" (הודעת מתן, 21.11.13, עמ' 18). דברים אלה מתיישבים אף עם הדברים שמסר מתן בחקירתו לפיהם המשיב 2 ניסה להציע לו "קריסטל". כלומר, לאחר תפיסת הסמים, ובמסגרת רצונם של המשיבים 1-2 לפרוע את החוב למשיב 4, מציע המשיב 4 לספק למשיבים 1-2 סם נוסף תוך המשך הפעילות הפלילית בין הצדדים.

בהמשך אותה שיחה (330) מסביר המשיב 4 שיספק את המכונות "במחיר קטלני בשביל לעזור... ואחר כך נשב וגם נראה מה אפשרות לעשות שמה... נשב נסגור את זה כמו גברים, כמו שנכנסנו ככה נצא גם". ובהמשך "את האמת, כל ארבעת הימים האלה אני מנסה לחשוב על איזה כיוון ללכת". כלומר, ההצעה של המשיב 4 הינה שהמשיבים 1-2 אשר החזירו לו כבר 100,000 ₪ על חשבון החוב בסך 450,000 ₪, יחזירו לו סך נוסף של 150,000-170,000 ₪, ובהמשך הוא יספק להם סמים נוספים (קריסטל), אשר מכירתם תסייע לפירעון יתרת החוב.

44. כעבור שלושה ימים (שיחה 869 מיום 13.8.13) מגיע המשיב 2 למשיב 4, כפי הנראה, כדי למסור לו את הכסף שהשיגו (שיחה 869).

45. כמו-כן, מתן בהודעתו מסביר כי מי שסיפק לחבורה את הסם במשקל של כ- 10 ק"ג הוא אדם ממוצא בדואי (הודעה מיום 21.11.13, עמ' 32; עמ' 43), אם כי אינו יודע את שמו או את פרטיו.

46. שיחות טלפון מיום 16.9.13 אשר מהן עולה כי המשיב 2 הגיע להיפגש עם המשיב 4, כפי הנראה על רקע ניסיונות המשיב 2 להחזיר למשיב 4 את החוב או חלקו, מחזקות אף הן את ראיות המבקשת נגד המשיב 4 (שיחות 3404, 3409, 3411, 3412). המשיב 4 נפגש עם המשיב 2, על אף שהוא חשד שהוא נתון למעקב משטרתי (שיחה 3411). המפגש תועד על-ידי עוקבים, והמכונות אשר נצפתה מגיעה למקום המפגש ביום 16.9.13 היא מכונתו של המשיב 4 (מסוג מזדה 6), אשר נתפסה מאוחר יותר בסמוך לביתו.

47. גם גרסת המשיב 2, אשר בחקירתו מרחיק עצמו מכל קשר עם המשיב 4, תומכת במסקנה שלא היה בין המשיבים 1-2 לבין המשיב 4 חוב קודם על רקע חוקי (הודעת המשיב 2 מיום 25.11.13).

48. כך גם שתיקתו של המשיב 4 בחקירותיו אינה תומכת באפשרות שהיה חוב קודם על רקע תמים בין המשיבים 1-2 לבין המשיב 4.

49. חיזוק לראיות המבקשת טמון בכך שהמכונת אשר נצפתה במפגש בתחנת הדלק בסמוך לכביש 6 היא מכונת מסוג מזדה 3 אשר שכורה על שם חברה השייכת למשיב 4 (ר' תצהיר חברת אלדן) וקשורה ישירות למשיב 4 עצמו בתקופה הרלוונטית (ר' למשל, בקשה להישפט מיום 3.9.13 שהגיש המשיב 4 בקשר לרכב האמור). הואיל ומכונת המזדה 3 הלבנה האמורה, שנצפתה במפגש בתחנת הדלק, חנתה בסמוך למכונת נוספת שבה הגיעו המשיבים 1 ו-3, הרי שיש בכך כדי לתמוך בראיות לפיהן למקום הגיע מי מטעמו של המשיב 4, גם אם לא המשיב 4 בעצמו (ר' דוח עיקוב מיום 28.7.13, סעיף 7). לפי דוח העיקוב, אדם מתוך מכונת המזדה השכורה על שמו של המשיב 4 שוחח בתחנת הדלק עם המשיב 3. נוכחות הרכב אשר שכור על שם חברה בבעלות המשיב 4 מחזקת את ראיות המבקשת לכך שהחוב של החבורה למשיב 4 נבע מעסקת הסמים הנוכחית, ואין המדובר בחוב קודם שאינו קשור בעסקה האמורה.

50. על אף האמור לעיל, יש לקבל את טענת המשיב 4 לכך שאין בידי המשיבה ראיות לכאורה שנכח בעצמו באחד המפגשים הנוספים. עיון בדוחות התצפית של העוקבים אינו מהווה ראייה לכאורה שהמשיב 4 נכח במפגש כלשהו. אף לפי כתב האישום לא הוכח שהמשיב 4 עצמו נכח במפגש בתחנת דלק דור אלון, וזאת לאור ניסוח כתב האישום לפיו מדובר במשיב 4 או מי מטעמו. כלומר, אין ראיות לכאורה שהמשיב 4 עצמו נכח במפגשים. ברם, העובדה שאין ראיות לכך שהמשיב 4 עצמו נכח במפגש אינה שוללת את האפשרות שמי מטעמו נכח במפגש כטענת המבקשת.

51. חולשה מסוימת בראיות קיימת בכך שבמפגש שהתקיים בכביש 6, ובו נכחה המזדה אשר רשומה על שם המשיב 4, לא ידוע למבקשת מה התרחש. לעומת זאת, במפגש שבו לכאורה הועברו הסמים, בסמוך לכביש 431, לא נכחה המזדה האמורה, ולגבי הרכב מסוג פולקסווגן, הרי שקיים קושי למבקשת לקשור את הרכב האמור למשיב 4. מכאן, שנוצרת חולשה מסוימת בראיות המבקשת.

52. בכל הנוגע להודעתו של נהג המונית, הרי שזו עולה בקנה אחד עם דוחות העוקבים, ואף אם קיימות סתירות ביניהם, כפי שטען ב"כ המשיב 3, בפרט בנוגע לסוג וצבע הרכב שממנו הוציאו את קרטון הסמים ונמסרו למשיב 3 (רכב מסחרי דומה למרצדס בצבע כחול - הודעת יהודה כהן מיום 31.7.13 ש' 109; הודעת יהודה כהן מיום 6.8.13, ש' 28) או בפרטים אחרים (השלמת טיעונים בכתב), אין המדובר בסתירות אשר יורדות לשורשו של עניין, כדי להוות חולשה של ממש בראיות המבקשת (הודעות יהודה כהן מיום 30.7.13 ומיום 31.7.13). התיאור הכללי שמסר נהג המונית בדבר הגעתם למקום המפגש, יציאה מן הרכב, הוצאת קרטון הסמים מהרכב, והעברתו למונית לרשות המשיב 3, כאשר האדם שהגיע ברכב המסחרי הוא ממוצא ערבי (הודעת יהודה כהן מיום 31.7.13, ש' 108-116), מתיישב עם יתר הראיות בתיק. מובן הדבר שבשלב זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, כאשר עסקינן בראיות לכאורה, לא ניתן לבחון את מהימנות העד. עם זאת, יש ליתן משקל מסוים לסתירות האמורות שעליהן הצביעה ההגנה.

53. אמנם, היעדר ניסיון לתפוס את סרטי מצלמות האבטחה בתחנת הדלק מהווה מחדל חקירה של המשטרה, אך בשלב זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, אין מקום לייחס לכך משקל עד כדי קביעה כי מדובר בחולשה משמעותית בעוצמת הראיות לכאורה. השאלה אם היעדר רישום בדוחות העוקבים של מספר הרכב המסחרי שממנו לכאורה הוצאו הסמים מהווה אף הוא מחדל חקירה, אם לאו, אינה ניתנת להכרעה בשלב זה, הואיל ולא ניתן לדעת אם היה ביכולתם של העוקבים לזהות את מספר הרכב, בהתחשב במקום התצפית.

54. מכל האמור לעיל עולה כי קיימות ראיות לכאורה, גם אם נסיבתיות, לכך שהמשיב 4 הינו מי שסיפק לחבורה את הסם במשקל של 8.8 ק"ג, והחבורה נותרה חייבת לו סך של קרוב לחצי מליון ₪, לאחר תפיסת הסם על-ידי המשטרה. מדובר אמנם בראיות נסיבתיות, אך די בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעה. יחד עם זאת, אין ראיות של ממש לפיהן המשיב 4 נכח בעצמו במפגשים האמורים, ובפרט במפגש שבו הועבר הסם. לאור טיעוני ב"כ המשיב 4, קיימת חולשה מסוימת בעוצמת הראיות לכאורה.

55. מכאן, שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב 4, אך קיימת חולשה מסוימת בעוצמת הראיות.

ראיות לכאורה - המשיב 5 (אישומים שני ורביעי)

56. **באישום השני** חלקו של המשיב 5 הינו של מבצע בצוותא. לפי כתב האישום, המשיב 5 הגיע עם המשיב 1 לביתו של מתן, במטרה להפעיל לחץ על מתן לחזור ולמכור סמים עבור המשיב 1. במהלך שיחה בין המשיב 1 למתן, בשעה שהמשיב 5 עמד ליד מתן, היו חילופי דברים בין המשיב 1 למתן, ואולם המשיב 5 לא אמר בעצמו דברים למתן. בהמשך, התקשר המשיב 5 למשיב 1 מביתו של מתן ומסר לו בנוכחות מתן ש"הכל בסדר" וכי מתן ידבר עמו במוצאי שבת, וכי מתן עכשיו מפוחד, אך הוא הרגיע אותו.

57. אמנם, כפי שטען ב"כ המשיב 5, המשיב 5 לא ביצע את היסוד העובדתי של עבירת הסחיטה באיומים, ואולם לאור דיני הביצוע בצוותא, אין בכך הכרח. בעבירה של סחיטה באיומים, לעתים נוכחותו של שותף למעשה עשויה לחזק את המבצע העיקרי של הסחיטה ולהטיל מורא על הנסחט, גם במקרה שבו הנוכח אינו נוטל חלק בדברי הסחיטה עצמם. המשיב 5 שמר בחקירותיו על זכות השתיקה כאשר הטיחו בו את השיחות המוקלטות, ומכאן שאין בשלב זה בחומר הראיות הסבר תמים להימצאותו של המשיב 5 במקום, זולת נטילת חלק בסחיטה כמבצע בצוותא.

58. בנוסף, לפי הודעתו של מתן, המשיב 5 ביצע כלפיו סחיטה באיומים. לדבריו, המשיב 5 "הוא הפעיל עליי פעם לחץ שאני אקח מיניב סחורה. הוא הפעיל עליי לחץ... בא אליי הביתה... בדיבורי לחץ האלה" (הודעת מתן מיום 21.11.13, עמ' 39-40).

59. משיחה ראשונה בין מתן למשיב 1, עולה לכאורה שהמשיב 1 מבצע כלפי מתן עבירה של סחיטה באיומים, כאשר המשיב 1 דורש ממתן להמשיך ולרכוש ממנו סמים ולהפיצם, ואילו מתן מבקש להפסיק לעשות כן משום שהסמים שהמשיב 1 סיפק לו לא היו באיכות מספקת (כסף ולא זהב) (שיחה 784 מיום 14.6.13, שעה 17:47).

60. בשיחה שנייה, בין מתן למשיב 1 מלין מתן על כך שעומר (המשיב 5) הגיע לביתו והחל לצעוק כדבריו "למה זה בא לצעוק לי פה וזה?... עומר" (שיחה 794, מיום 14.6.13 שעה 17:56).

61. משיחה שלישית, מספר דקות לאחר שהמשיב 5 מגיע לביתו של מתן, עולה שהמשיב 5 אומר למשיב 1 "הבן אדם עכשיו מפוחד והרגעתי אותו, הכל בסדר" (שיחה 801 מיום 14.6.13 שעה 18:06).

62. כלומר, משילוב שלוש השיחות (784, 794, ו-801) וגרסתו של מתן עולה שתחילה המשיב 1 שוחח עם מתן וסחט אותו באיומים, כדי שימשיך וירכוש ממנו סמים, כדי להפיצם. לאחר מכן, המשיב 5 הגיע לביתו של מתן, החל לצעוק והפעיל על מתן לחץ להסכים לדרישותיו של המשיב 1, ובהמשך, כאשר מתן היה מפוחד, הרגיע אותו. מכאן יש ללמוד על מעורבותו לכאורה של המשיב 5 בעבירת הסחיטה באיומים. לא ניתן, בשלב זה, לייחס לדברים משמעות תמימה, וזאת לאור הקשר הדברים.

63. הגעתו של המשיב 5 לביתו של מתן בעת ביצוע הסחיטה, כפי שטוען מתן בחקירתו, נלמדת מהדברים אשר נאמרים בשיחה, כאשר המשיב 5 משוחח עם המשיב 1 בתחילת השיחה ממכשיר הטלפון של מתן, אומר למשיב 1 שהוא נמצא בביתו של מתן, ומעביר את מכשיר הטלפון למתן כדי שימשיך בשיחה עם המשיב 1, אשר מברר שהם הסתדרו (כלומר, שמתן ימשיך לסחור בסמים עבורו) (שיחה 801).

64. לפיכך, לגבי האישום השני, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ללא שום חולשה בעוצמתן.

65. **באישום הרביעי** סבורני כי לא קיימות ראיות לכאורה אשר עולות כדי סיכוי סביר להרשעה. לפי כתב האישום, היו שני מעשי סחיטה שביצע המשיב 1 כלפי מעוז, שניהם ביום 21.8.13. בשני מעשים אלה, כתב האישום אינו מזכיר את חלקו של המשיב 5. עשרה ימים לאחר מכן, ביום 31.8.13, לפי כתב האישום, משוחח המשיב 5 עם המשיב 1, ואומר לו דברים בקשר למעוז (הנסחט), לרבות האמירה כי "כל העולם יודע שמחפשים אותו (את מעוז) שרוצים ל... הוציא לו את הגרגרת" (שיחה 1280 מיום 31.8.13). ואולם, ספק אם הדברים הללו עולים כדי מעשה של סחיטה באיומים או ניסיון לעשות כן, וזאת בפרט לאור העובדה שדברים אלה נאמרו עשרה ימים לאחר מעשה הסחיטה כלפי מעוז, ואין ראיות למעשה סחיטה או ניסיון לסחיטה נוסף לאחר מכן.

66. לכן, דברים אלה, שנאמרו למשיב 1 עשרה ימים לאחר ביצוע הסחיטה, ספק אם יש בהם כדי להטיל אחריות על המשיב 5 בגין סחיטה באיומים או אף קשירת קשר לביצוע פשע. עיון בתמליל השיחה בכללותו בין המשיב 5 למשיב 1 אינו מעלה בהכרח אף קשירת קשר לסחיטת המתלונן בהמשך. היעדר כל שיחה בין המשיב 5 לבין הנסחט באירוע הסחיטה או בסמוך אליו, תומך במסקנה כי אין בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

67. גם אם לאחר השיחה בין המשיב 1 למשיב 5, הגיע המשיב 5 לבית הוריו של מעוז בניסיון לאתרו, אין בכך משום ראיה לכאורה למעשה סחיטה או לניסיון סחיטה.

68. סבורני כי לא קיימות אף ראיות לכאורה לעבירה של ניסיון סחיטה באיומים.

69. ככלל, בנוגע למשיב 5, יש לציין כי מתוך הראיות נראה כי מעורבותו של המשיב 5 בקשר עם המשיב 1 הינה רחבה ומשמעותית, ולא בכדי לאחר מעצרו של המשיב 3, מעדכן המשיב 1 את המשיב 5 על דבר המעצר, ומבקש את עזרתו "נעצר אתמול... תשמע דגמי כפרה עליך, דגמי תסדר את העניין הזה" (שיחה מס' 61, מיום 31.7.13). ובשיחה נוספת כאשר המשיב 1 מסביר למשיב 5 על הבעיה שאליה נקלע עם תפיסת הסמים, מוסר לו המשיב 5 "נפתור את זה ביחד" (שיחה 1285). עם זאת, יודגש כי בכתב האישום לא מיוחסת למשיב 5 עבירה הקשורה ישירות בסמים.

70. לפיכך, בנוגע למשיב 5, קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו באישום השני, אך לא קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו באישום הרביעי.

עילת מעצר

71. מובן הדבר כי בעבירות המיוחסות למשיבים קיימת עילת מעצר של מסוכנות לציבור.

72. בכל הנוגע למשיב 2, לחובתו עבר פלילי הכולל גמר דין ו-6 הרשעות קודמות בעבירות של סחר בסמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מתן אמצעים לפשע, התפרצות וגניבה, הפרת הוראה חוקית, עבירות אלימות ועבירות מין. המשיב 2 ריצה תקופות מאסר מאחורי סורג ובריה. המשיב 2 שוחרר ממאסר קודם של כ-18 חודשים בגין סחר בסמים, זמן לא רב לפני האירועים בפרשה זו. נגד המשיב 2 תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי בני הפעלה של 12 חודשים ו-3 חודשים. עברו הפלילי, כמו גם מעורבותו המשמעותית של המשיב 2 במקרה דנן מעידים על מסוכנותו

הרבה לציבור.

73. בכל הנוגע למשיב 4, לחובתו עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות נגד שוטרים, קשירת קשר, מסירת ידיעה כוזבת, עבירות מרמה והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. נגד המשיב 4 תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים. מסוכנותו של המשיב 4 נלמדת אף מכך שלאחר תפיסת הסמים ומעצרו של המשיב 3, מציע המשיב 4 לאחרים להמשיך ולספק להם סמים נוספים ("מכוניות" = קריסטל) וזאת כדי לפרוע את החוב שהמשיבים 1-2 חייבים לו. התנהגות זו מעידה על מסוכנותו הרבה של המשיב 4 לציבור ועל כך שאין עליו מורא החוק. מסוכנותו של המשיב 4 נלמדת אף מכך שנוכחותו הפיזית אינה נדרשת לשם ביצוע עבירות סמים, וביכולתו לפעול באמצעות אחרים.

74. בכל הנוגע למשיב 5, לחובתו עבר פלילי הכולל הרשעה אחת בעבירות של קשירת קשר ושווד מזוין. המאסר על תנאי בעניינו של המשיב 5, בגין עבירות של אלימות פיזית כלפי אדם, אינו בר הפעלה בתיק זה. יש לציין כי למשיב 5 לא מיוחסות עבירות סמים בתיק זה.

75. בקשר לעילת המעצר, יש לציין את החשש הרב שמביע מתן בחקירתו, שמא יאונה לו רע לאחר שהפליל את המשיבים בחקירתו, כאשר סבר בטעות שהחקירה אינה מוקלטת (הודעת מתן מיום 21.11.13, עמ' 61-70).

חלופת מעצר

76. לגבי המשיב 2, לאור חלקו המשמעותי בעבירות המיוחסות לו, חלקו המרכזי בעבירות הסמים, ולאור עילת המעצר ועברו הפלילי, שוכנעתי כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה. בעבירות של סחר בסמים קמה חזקת מסוכנות סטוטורית, ובמקרה דנן, לא עלה בידי המשיב לסתור את החזקה, ולא שוכנעתי כי חלופת מעצר כלשהי תוכל להפחית את מסוכנותו.

77. לגבי המשיב 4, לאור חלקו בעבירות המיוחסות לו, והמסקנה כי הוא לכאורה מי שסיפק ליתר חברי החבורה את הסמים במשקל של 8.8 ק"ג, הרי שמקומו בשרשרת הפצת הסם גבוה יותר משל המשיבים האחרים. בשלב זה, לאור עברו הפלילי, הרי שאף לא עלה בידיו לסתור את חזקת המסוכנות הסטוטורית. עם זאת, לאור החולשה המסוימת בעוצמת הראיות לכאורה, סבורני כי בטרם החלטה סופית בשאלת מעצרו עד תום ההליכים, מן הראוי שיוגש תסקיר שירות המבחן.

78. לגבי המשיב 5, הואיל ולא מיוחסות לו עבירות של סחר בסמים, ולאור המסקנה לפיה קיימות ראיות לכאורה רק לגבי האישום שני, ולא לגבי האישום הרביעי, הרי שמן הראוי שיוגש תסקיר שירות המבחן אף בעניינו.

סוף דבר

79. אשר על-כן, אני מורה כדלקמן:

א. אני מורה על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים בעניינו.

ב. בנוגע למשיבים 4 ו-5, אני מורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר

מעצר.

80. נדחה לקבלת תסקיר בעניין המשיבים 4 ו-5 ליום 11.3.14 שעה 13:00.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.